

принтерів складала тисячі і десятки тисяч доларів США, а от останні вже пропонуються за 300-500 доларів, що робить їх доступними не для тисяч, а для сотень мільйонів споживачів.

Легко передбачити, що активне змагання між виробниками швидко підвищить спроможності 3D-принтерів і знизить ціну до невисоких значень. Як і мобільні телефони, ці вироби завоюють всю планету й радикально вплинуть на роботу багатьох сучасних економічних секторів, у першу чергу – легкої промисловості. Навіть сучасні інструменти та інші продукти з металів будуть замінені значно легшими і міцнішими з наноцелюлози, скріпленої особливими біологічними клеями.

Цих прикладів щодо енергетичних перспектив перовськітних та інших фотоелементів разом з новими моделями 3D-принтерів, на наш погляд, достатньо для формулювання такого висновку: вже здійснені науковцями і технологами відкриття і досягнення гарантують швидкий рух всього людства до сталого розвитку у разі їх ефективного використання й скерування на створення ноотехнологій, надпровідно-сонячної енергетики, повної електризації всього транспорту, індивідуалізованого виробництва на основі 3D-принтерів.

Наявна мережа вищих навчальних закладів повинна уже зараз запроваджувати нові спеціальності й передбачати модернізацію чи закриття старих.

Висновки. Немає жодних сумнівів у тому, що керівники системи освіти України повинні активно діяти не тільки задля виконання не надто істотних операційних інновацій (міжнародна система позначення оцінок, штучний поділ цілісної вищої освіти на стадії, які не сприймаються роботодавцями та ін.) у рамках Болонського процесу, а розпочати незрівнянно важливіші зміни змісту навчання на рівні старшої середньої школи і всієї масової вищої освіти.

У майбутньому ніколи не станеться повернення до економік середини чи другої половини ХХ ст., тому не треба відновлювати радянську систему професійно-технічної освіти. Вже надходять нові технології і нові способи виробництва. Не можна зволікати з реформуванням вищої освіти, адже в іншому разі для поширення і використання в Україні технологій та інструментарію 6-7-го укладів нам доведеться запрошувати зарубіжних фахівців.

Будемо сподіватися на те, що нові вищі керівники України разом з промисловцями сповна використають унікальну можливість за короткий час здійснити велику державну програму забезпечення всіх українських домашніх господарств дешевою сонячною електрикою разом з поширенням нового універсального інструментарію – 3D-принтерів другого, третього і наступних поколінь.

До вищої освіти - її цілей, змісту і тривалості - вимоги будуть зростати і надалі. На щастя, потенціал цього сектору в Україні цілком достатній для забезпечення потреб майбутнього суспільства. От тільки модернізацію вищої школи слід розпочати негайно.

Список використаних джерел:

1. 3D-принтер построи дом за 24 часа (<http://newsland.com/news/detail/id/1308203/>) 18-01-2014
2. Всемирный доклад по мониторингу ОДВ 2008 (Образование для всех к 2015 году. Добьемся ли мы успеха?). – Париж, ЮНЕСКО, 2008. – 492 с.
3. Гинзбург М. Погромы в советской математике и их последствия // РЭЛГА. - 2015. - №11(299), 10 сентября (www.relga.ru)
4. Страны мира, лучшие по развитию науки. Рейтинг Nature и Digital Science // В мире науки. – 2012. - №12. – С. 40-41
5. Post-Secondary Vocational Education and Training: Pathways and Partnerships. Edited by Jaana Puukka. – Paris, OECD, 2012. – 183 p.
6. UNESCO Science Report 2010. The Current Status of Science around the World. – Paris, UNESCO Publishing, 2010. – 520+VIII p.

18.09.2015

УДК 167.7

Скаленко О.К.

Ph.D., с.н.с.,
академік Міжнародної академії інформатизації при ООН,
член Асоціації футурологів РФТ
провідний науковий співробітник
ДУ «Інститут Всесвітньої історії» НАН України,

ГЛОБАЛЬНОСИСТЕМНА МЕТОДОЛОГІЯ СУЧАСНОГО НАУКОВО-ПРАКТИЧНОГО ПРОЦЕСУ

Анотація. Цією працею концептуально представлені основні положення інноваційної методології досліджень та реалізації світових процесів в умовах трансінформаційно глобалізованого соціально-економічного середовища.

Ключові слова: глобальність, сучасність, методологія, наука, практика, інформатизація

ГЛОБАЛЬНОСИСТЕМНАЯ МЕТОДОЛОГИЯ СОВРЕМЕННОГО НАУЧНО-ПРАКТИЧЕСКОГО ПРОЦЕССА

Аннотация. В данной работе концептуально представлены основные положения инновационной методологии исследований и реализации мировых процессов в условиях трансинформационно глобализированной социально-экономической среды.

Ключевые слова: глобальность, системность, современность, методология, наука, практика, информатизация..

GLOBALLY SYSTEMIC METHODOLOGY OF MODERN SCIENTIFIC END PRACTICAL PROCESS

Abstract. In this paper presents the main conceptual provisions of the author's innovative research methodology and implementation of global processes in transinformational globalized social and economic environment.

Keywords: global, systematic methodology, modernity, science, practice, informatization.

Вступ. Якщо не тільки прагматично, а й науково-методологічно, тобто глобально та системно підходити до проблем, так чи інакше пов'язаних з реально існуючою кризою загальносвітового виміру, то в найпершу чергу зафіксуємо найреальнішу картину соціально опосередкованого світу взагалі. І цю реальність треба розглядати як таку, що починаючи з доісторичних часів, сучасне багатомільйонне людство зі своїми потребами принципово не може змінити, а тим більше відмінити найглибинніші основи свого існування. Відтак спочатку, на глобальносистемному плані розгляду нагадаємо: найглибшими підвалинами завжди були, є і будуть матеріально - енергетична першооснова та інформаційно - цільова основа соціально-культурної і технологічно - економічної діяльності в природному, об'єктивно існуючому світовому просторі [1].

Постановка завдання. Отже, ми повинні добре усвідомити, що людська діяльність як цілеспрямований процес глобальносистемно потребує і фізичних (речовинно-енергетичних) і ідеальних (абстрактних) ресурсів, які закономірно реальним, отже найближчим чином формуються історично процесуально, тобто транс-психо-інформаційно, отже шляхом пізнання об'єктивно існуючого речовинно-енергетичного середовища. Згадаємо також, що результатом суб'єкт-об'єктного пізнання є не тільки речовинно-енергетичний продукт, а й так названий нами ідеальний інформаційно - знанневий ресурс, який споконвіку, в історичному плані послуговує людству специфічним «мостуокладачем» на шляху його життєзабезпечення й системного самовдосконалення, і відтак, в прогресотворчих цивілізаційних процесах [1,3,4].

З глобальносистемної точки зору вище ми поглянули лише на початкові моменти в напрямку суто цивілізаційного визначення проблем сучасного світового розвитку. Головним чином, ми тут почали розуміти, що людське життя як соціально опосередкована форма процесу всесвітнього розвитку природно і глобально закономірно базується на основі речовинно-енергетичних ресурсів та на генетично, методологічно й праксеологічно єдиній основі інформаційних знань - специфічного ідеального ресурсу розвитку, отже загалом - цивілізаційного поступу.

Визначаючи викладене ще більш стверджено, наголосимо, що найглибнішим фундаментом або першоосновними підвалинами життя людей і цивілізаційного поступу є глобальносистемне, об'єктивно існуюче матеріально-енергетичне середовище. Будучи невід'ємною, природно єдиною частиною цього середовища, людина сприймає світ як безпосередньо, тобто як все існуюче в стихійному самотутті, так і специфічно ідеально-інформаційно опосередковано.

Однак, феномен глобально - абстрактної опосередкованості процесів взаємодії та взаємоіснування людства в природній, само-закономірно існуючій сфері не тільки принципово відрізняє людину від інших створінь, в тому числі й у тваринному світі, але й надає їй особливі здатності та переваги у цій взаємодії [4]. За необхідністю додамо, що суто тваринний і

рослинний світи абстрагувати принципово нездатні, в своєму існуванні, мабуть сигнально, користуючись біоенергомоделями реального середовища (по теорії П.К.Анохіна).

Таким чином, глобальносистемно розглядаючи поставлену для дослідження проблему, нам треба тут ще раз чітко зафіксувати основні позитиви природно закономірного функціонування ідеального інформаційного (абстрактного) чинника в процесах еволюції, соціально-економічного розвитку й цивілізаційного поступу.

Результати. По-перше, попри сумнозвісний феномен планетарно поширених, надзвичайно жорстоких війн поміж так званими матеріалістами та ідеалістами, людство як підсвідомо, так і цілком усвідомлено, завжди базувало свою діяльність на спогляданні об'єктів, тобто природних матеріально-енергетичних формацій - процесів або явищ, в подальшому подумки переводячи результати абстрактного пізнання головним чином в ідеальну сферу інформаційних знань як специфічного ресурсу своєї діяльності та соціального розвитку.

До речі, занадто войовничі твердження матеріалістів про те, що все почалося і залежить лише від матерії, хоч і були глибоко фундаментальними, але, нажаль реально виявились «ієрархічно» помилковими щодо суб'єкт - об'єктних відносин взагалі. Адже в системах соціально-економічної праці, як процесах принципово цілеспрямованих, власне МЕТА діяльності сутнісно формується лише на основі ідеального інформаційного ресурсу, і саме тому вона об'єктивно закономірно виступає ієрархічно первинною, отже, пріоритетно вирішальною відносно ефективності та безпеки розвитку. Як на наслідок такої помилки можна вказати на парадокс «наявного товарного дефіциту» в «комуністичних суспільствах» та на суть «дезінформаційні» підстави начебто загадкового саморозвалу антиідеалістичної всесоюзної наддержави, яка без-оглядно сповідувала саме так звану матеріалістичну ідеологію.

По-друге, впровадженням літературної та числової символіки людство (власне трансінформаційно - О.С.) усвідомило не тільки універсальну циклічність природних явищ, а й інтенсивність їх глобального, об'єктивно невідворотного впливу на своє життя, особливо в усіх системах праці, тобто цілепокладальної трудової діяльності [1,4].

По-третє, природна здатність людини-суб'єкта абстрактно пізнавати світ й історично накопичувати ідеально-інформаційні ресурси, надала їй можливість соціально-культурного та активного творчого технологічно-економічного поступу випереджувальним й передбачувальним шляхами; еволюційно, а іноді революційно або навіть біфуркаційно, підвищувати ефективність своєї діяльності, перманентно і комплексно системно удосконалювати управління саморозвитком.

Також за акад. В.І.Вернадським, - поступово пізнаючи світ, людська спільнота навчилася використовувати ідеальні інформаційні знання як ресурс в соціально-економічній сфері, в подальшому трансінформаційно передавати знання наступним поколінням, фактично започатковуючи цим свою цивілізаційну історію [1,4].

Відтак, настав момент узагальнення і представлення дійсної ролі й основних функцій ідеально-інформаційних знань як глобального орієнтиру світової поведінки, гаранта безпечного існування в природному середовищі та в цивілізованих системах людської творчої діяльності й удосконалювального розвитку.

Отже, ідеальне й абстрактне, тобто суть трансінформаційне, опосередкування соціалізованого світу надає людині можливість самопізнання не тільки як його невіддільної частини, а й як активнотворчої особистості та синергетично діючого суб'єкта в сфері об'єктивно існуючого речовинно-енергетичного середовища.

Відтак, ідеальний інформаційний ресурс практично функціонує в соціально-економічній сфері власне як мірило реальності, тобто як глобально орієнтуючі, універсальні знання про світові процеси. Цей ресурс історично накопичується та без усяких обмежень може використовуватись в кожній системі оперативної і стратегічної діяльності. Тут ще раз звернемо увагу на те, що будучи єдиним і повноважним представником об'єктивно існуючого світу, саме таким законним чином інформаційні знання стверджують свою пріоритетно стратегічну роль і свій глобально впливовий статус у світовому, особистісному і соціально-економічному житті.

Отже, будучи глобально єдиним ресурсом цілепокладання, інформаційні знання функціонують в сфері людської діяльності також як незамінний фактор трудового системотворення, тобто, як фундаментально єдиний чинник етапів цілеформування та цілереалізації, в тому числі і в першу чергу, в процесах управління працею та розвитком. Саме

так в функціональній структурі кожного трудового процесу з'являються прямий, зворотній та на сучасний вимір - глобальносистемний самоуправлінський зв'язки.

Таким чинбом, ідеальний інформаційно-знаннєвий ресурс своєю глобально впливовою, можна навіть сказати, суперфункцією, надає чудову можливість homo sapiens теоретично виходити саме в ідеальну сферу природно закономірних можливостей та активнотворчо здійснювати трансінформаційне моделювання і вибір варіантів практичної реалізації проєктів, доцільних до соціально-культурних і техніко-економічних потреб. Саме такий шлях забезпечення потреб та самовдосконалення людського життя реально має глобальносистемний вимір і його на усіх підставах можна назвати загальноцивілізаційним. А глобальносистемно поглиблюючи кінцевий висновок даної тези, необхідно назвати визначену суперфункцію інформаційних знань глобально прогресотворчою.

Відтак, будучи абсолютно ідеальним феноменом - ресурсом, інформаційні знання принципово здатні, без традиційних перешкод та обмежень, отже специфічно швидко розповсюджуватись, теоретично і, власне, практично використовуватись також максимально швидкісними електромагнітно - технологічними носіями, наприклад в сучасних Інтернет мережах або пристроях зв'язку. Окрім того, феномен інформації, як ідеальний інструмент - ресурс інтелектуальної праці, практично не чинить майже ніякого опору, то порівняно з ринковим обміном натуральним товаром в сфері соціального життя, він як еквівалент товару, в тому числі грошей, є економічно вигідним. І ця функція інформаційних знань повинна бути визнана одною з найголовніших в повному механізмі цивілізаційного процесу, і найбільш конкретно – в механізмі соціально-економічної діяльності [3,4].

Якщо саме таким чином ми визначаємо ідеально-інформаційний ресурс стратегічно пріоритетним в усій ієрархії чинників соціально-економічного процесу, і саме за глобальносистемним виміром, то це практично означає, що власне усі сфери соціального життя закономірно потребують високоякісних, відповідних до своїх конкретних цілей, достовірних інформаційних знань. Гуманітарну сферу, наприклад, попри деяку легковажність сучасного суб'єкта щодо розуміння глобально вирішального впливу інформаційних знань на соціально-економічний розвиток, фактично треба вважати «альфою і омегою» ефективності активнотворчої праці і управління економічними системами. І це, насамперед, переконливо свідчить про глобальносистемний статус ІНФОРМАЦІЇ в сфері людського життя не тільки на пріоритетному стратегічному плані, а й в плані оперативного управління діяльністю протягом повного цілеспрямованого процесу досягнення трудового результату.

Таким загальним чином, усі без винятку здатності і переваги соціокультурного життя і розвитку глобально заглиблені в сутність трансінформаційного представництва об'єктивно існуючого природно закономірного світу. Тому, що це єдиний орієнтир - поведир на шляхах життєвої поведінки людини соціальної; це - єдине джерело отримання інформаційних знань про реальні можливості активнотворчого життєзабезпечення інтелектуально-інноваційним шляхом; це – можливості транстехнологічного випередження стихійно перебігаючих подій та явищ; це - природно закономірне прискорення вже створених людиною технологічних процесів; це - трансінформаційне передбачення й прогнозування подій і напрямків розвитку; це – можливості перспективного і поточного планування, та нарешті - управлінського самоконтролю в процесах діяльності і розвитку.

Тут як попередній надвисновок, глобальносистемною формулою сучасний ЦИВІЛІЗАЦІЙНИЙ процес можна представити так: «об'єктивно існуючий матеріально-енергетичний світ – соціум – науково-освітня сфера – інформаційні знання – творчий інтелект – інновації – високі технології – виробництво – духовно та матеріально досконале життя».

На превеликий жаль, не все здійснюється однозначно позитивно в житті людства. Хоч насправді - усі без винятку системи соціокультурної й економічної діяльності принципово повинні бути лише цілеспрямованими та доцільними. Однак в реальності, ідеальний інформаційно-цільовий ресурс, як природно єдиний гарант та орієнтир трудового успіху лише глобально - початково відкриває людині можливості ефективної діяльності, соціокультурного розвитку та цивілізаційного поступу. Саме тому життя сьогодні чітко вказує на найголовнішу можливість сучасності – на науку.

Але фактично незаперечним явищем в реальному житті людей ХХІ ст. постали системні кризи майже в усіх сферах діяльності та розвитку. Все частіше різні науковці згадують саме про КРИЗУ глобальносистемного виміру. Та про що ж йдеться у цих згадках? Нажаль, мова,

здебільшого, йде лише про планетарно-світовий вимір. В даній роботі, хоч і в реферативному варіанті, але за глибинною сутністю, представлена розроблена автором Концепція глобальної системної кризи сучасної цивілізації як процесу світового розвитку на пріоритетно стратегічній, ієрархічно й оперативно вирішальній основі інформаційних знань.

З точки зору видатного глобаліста сучасності нашого академіка В.І.Вернадського, НАУКА, як соціально найефективніший інститут дослідження природно обумовлених процесів, виникла з релігії та філософії [1]. Якщо оглянутись та спиратись, наприклад, на біблійні тексти, то мабуть найпершим, по-суті кризогенним моментом в сфері буття людей, слід визнати так названий «першогогріх» як подію спожиття «плоду від дерева пізнання». Подальша філософська думка, окрім хіба що вульгарно матеріалістичної, принципово не заперечувала цього «релігійно-історичного факту».

Однак, тут треба звернути особливу увагу саме на гріховну сутність цього факту – розділення об'єктивно єдиного світу на «дещо добре та дещо зле» в самому процесі пізнання. Тому, що це і є первинний чинник глобальної дезінтеграції природно цілісного світу у людській свідомості. І саме в цій події людство отримало фактично трансінформаційний метод - шлях світогляду, життєвої діяльності і розвитку. Доречно тут зауважити також, що реалії і тенденції сучасного світового розвитку не тільки не заперечують, а й вочевидь переконливо підтверджують факти людського поступу саме цим шляхом. Адже вони вже втілені у надвисоких технологіях, революційній інформатизації світу і реальному переході країн в стан інтенсивної розбудови транс- інформаційного, але вже ноосферного буття.

Нажаль, «першогогріховний кризогенний переділ світу» супутно викликав «ієрархічний ланцюг» дезінформаційно-дезінтеграційних ефектів в усіх сферах соціально-економічної діяльності, тобто як в глобальносистемному вимірі так і в усьому цивілізаційному просторі. Системно найважливіший приклад. Сучасні підходи до проблем розбудови інформаційного суспільства, отже, до проблем науково-практичного пізнання явищ, властивостей і закономірностей перебігу природних процесів в об'єктивно існуючому речовинно-енергетичному середовищі, також нажаль, не мають відповідної до реального стану та потреб людства всебічно виваженої, тобто сучасної глобальносистемної методології. Тому історично нагромаджені інформаційні ресурси сьогодні здебільшого уявляють собою фактично належним чином не систематизовані масиви різних, не зовсім доброякісних повідомлень або незакінчених результатів досліджень, недообґрунтованих ідей, думок і немало іншої по-суті дезінформації. І дивно, що ці, м'яко кажучи, парадокси панують на історично найвідповідальнішому етапі революційної інформатизації та розбудови глобального інформаційно-ноосферного життя.

Найвищий рівень об'єктивності, отже відносної істинності в процесах науково-практичного пізнання світу мають так звані наукові відкриття та прикладні винаходи, які базуються на абстрактній основі уже існуючої інформації. За думкою великого наукознавця академіка Миколи Вавілова - «якщо б явища та їхня сутність співпадали, то усяка наука була б зайвою». Суть наукове відкриття вважається найбільш наближеним до найвищого рівня об'єктивності саме тому, що відображаючи дійсний процес, воно починається із споглядання явищ як конкретних об'єктів пізнання. І саме таким чином науковий метод дозволяє людям пізнавати властивості та здатності об'єктів і процесів, тим самим теоретично передбачати закономірності їх виявлення у кожній конкретній ситуації суб'єкт - об'єктної взаємодії. Однак, щоб доконечно ствердити (відносно) достовірність теоретично сформульованого «наукового відкриття», як це вже добре відображено у практичній філософії світопізнання, потрібно приміняти адекватно названий практичний критерій істини [6].

Також для прикладу заакцентуємо, що фактично чинна в усіх розвинених країнах система підготовки фахівців і науковців, а також оцінки їх подальшої фахової діяльності, особливо в сфері виробництва інформаційного ресурсу, просто вражає не тільки своєю надтрадиційною консервативністю, а й переповненням кричущими протиріччями. При цьому формальні вимоги так названої новизни до інформаційного продукту концентруються лише на кількості друкованих аркушів, відмічених у книгах і наукових звітах, а не на оцінці справжніх наукових інновацій. Така псевдонаукова тенденція в деяких країнах доведена просто до рівня чорнокомерційної торгівлі «паперовими дипломами про вищу освіту і наукові ступені». А любу так звану «наукову публікацію», навіть багатоаркушну монографію, можна просто купити кожним бажаним, заплативши лише певну суму грошей (або «послуг») у відповідне

видавництво, яке називає себе «фаховим». І все це відбувається відкрито, тобто з демонстрацією начебто державної підтримки цієї псевдонауки, результатом функціонування якої насправді також є інформаційний псевдопродукт, який не тільки немає ніякої цінності, а й прискореним чином сприяє саморозвалу найважливіших систем життєзабезпечення людей кожної нації, кожного суспільства.

Тут ми ще раз підкреслимо, що ІНФОРМАЦІЯ, як феномен ідеальний, сама по собі не є саморухомою. Тобто, для виконання своїх шляхетних функцій ідеальні інформаційні знання потребують особливої «цілепокладальної рушійної сили» [4]. Отже, якщо більш детально і по-можливості цілісно (глобально та комплексно) розглядати систему власне людської діяльності, то ідеальний ресурс інформаційних знань може «існувати» як в голові кожної людини (компетентність), так і у так званих суспільних, національних чи спеціалізованих (фахових) фондах. Однак, занадто не заглиблюючись в «психотехнологію» використання інформаційних знань кожною людиною-суб'єктом, загалом зафіксуємо, що єдиною рушійною силою в усіх так названих інформаційних процесах є людська свідомо компетентна психічна енергія, і головню - ВОЛЯ. Тобто, це сила психоінформаційних імпульсів.

З глобальносистемної точки зору відмітимо також, що механізм використання ресурсу інформаційних знань із усіх спеціалізованих суспільних фондів принципово не відрізняється від згаданого, однак здобуття компетентності тут подовжується за рахунок періоду виховання, відповідного освітнього навчання та фахової підготовки.

Специфічний «конвеєр» соціально-економічної діяльності людей і загального цивілізаційного процесу, насамперед, свідчить про обмеженість здатностей одної людини. І саме тому закономірно природно формуються соціальні відносини у різних за ключовими параметрами людей як індивідуальних суб'єктів діяльності в по-суті єдиному за цільовими параметрами соціально-економічному процесі. Отже, так би мовити в принципі: кожний суб'єкт, кожний рівень освіти та фахової підготовки, кожний показник психічного і морального здоров'я кожного учасника трудового процесу мають бути доцільно узгодженими та спрямованими до поставленої мети.

Але це лише «ідеальний варіант», якого в принципі також не буває. Реально завжди, на кожному етапі праці неминує існують так звані «спроби та помилки», постійні уточнення цільових планів, добірка ресурсів, в т.ч. кадрових та інформаційних, творча доробка програм і нових технологічних рішень тощо. І все це внаслідок дефіциту високоякісних (достовірних) знань, якщо мова йде саме про соціалізований принцип людської праці. А що вже й казати про надскладні проекти, або національні програми, або міжнародну співпрацю – суцільний поділ та відповідна проблематичність.

Сьогоднішнє життя людства здається надпроблематичним. І це головним чином тому, що надінтенсивно виявились такі феномени як «інформаційний вибух» й інформаційно-технологічна революція саме в сфері соціально-економічної діяльності і розвитку. І начебто сучасна наука високорозвинена, і інформаційних ресурсів в світі чимало, і технологічна висота зашкалює, але рівень і тиск проблем катастрофічно зростає. Про це переконливо свідчить не лише тематика Всесвітніх форумів з проблем глобального розвитку, а й виступи антиглобалістів, які по-своєму законно переймаються конкретикою свого регіонального, національного та особистісного життя як в економічному, так і в екологічному просторі. Саме тому ми, я маю на увазі усіх поінформованих оптимістів, так наполегливо говоримо про реальність і катастрофічність глобальносистемної кризи трансінформаційної цивілізації.

Висновки. Найвизначнішою реалією та найвпливовішою тенденцією світового розвитку у XXI столітті, в результаті авторських досліджень, вперше зафіксований феномен надінтенсивної трансінформаційної глобалізації, який об'єктивно закономірно потребує адекватної методології на даному етапі розвитку. Автором коротко представлені основні положення цієї інноваційної методології розбудови сучасної науково-практичної сфери.

Список використаних джерел:

1. Скаленко О.К. Глобальні резерви поступу: інформація+інтелект+інновації // Наукова докторська монографія – доповідь Римському клубу. – К.: Основи, 1994-2000. – 398 с.
2. Skalenko Alexey. Globally systemic crisis of the transinformational civilization // Proceedings International Conference «TRANSITION TO A NEW SOCIETY», organized by: World Academy of Art and Science, ALL European Academies (ALLEA), European Academy of Sciences. – Montenegro, March 2014. – 625 p. (P.135-145).

3. Булгаков С.Н. Философия хозяйства. – М.: Наука, 1990. – 412 с.
4. Вернадский В.И. О науке. Т.1. – Дубна, «Феникс», 1997. – 576 с.

14.09.2015

УДК 159.925

Харченко С.В.

здобувач кафедри психології та педагогіки факультету з підготовки фахівців для підрозділів міліції громадської безпеки та кримінальної міліції у справах дітей
Харківський національний університет внутрішніх справ

Лежух І.С.

курсант навчальної групи ФГБ – 13 – 5 факультету з підготовки фахівців для підрозділів міліції громадської безпеки та кримінальної міліції у справах дітей
Харківський національний університет внутрішніх справ

Доценко В.В.

доцент кафедри психології та педагогіки факультету з підготовки фахівців для підрозділів міліції громадської безпеки та кримінальної міліції у справах дітей
Харківський національний університет внутрішніх справ

ТРЕНІНГИ ОСОБИСТІСНОГО ЗРОСТАННЯ ЯК РЕСУРС РОЗВИТКУ ПЕРСОНАЛУ

Анотація. В представленій роботі аналізуються особливості тренінгу особистісного зростання як можливого ресурсу підвищення ефективності функціонування організації та збагачення її культурного потенціалу. Розглядаються такі важливі складові психологічного тренінгу як розвиток групи та зворотній зв'язок. Особлива увага приділена аналізу тих ознак шахраїв від психології, які пропанують заходи з сумнівними для учасників групи наслідками. Представлений тренінг «Життєконструювання особистості».

Ключові слова: соціально-психологічний тренінг, тренінг особистісного зростання, особистість, тренінг «Життєконструювання особистості».

ТРЕНІНГИ ЛИЧНОСТНОГО РОСТА КАК РЕСУРС РАЗВИТИЯ ПЕРСОНАЛА

Аннотация. В представленной работе анализируются особенности тренинга личностного роста как возможного ресурса повышения эффективности функционирования организации и обогащения ее культурного потенциала. Рассматриваются такие важные составляющие психологического тренинга как развитие группы и обратная связь. Особенная внимания уделена анализу тех признаков мошенников от психологии, которые предлагают мероприятия с сомнительными для участников группы последствиями. Представленный тренинг «Жизнеконструирования личности».

Ключевые слова: социально-психологический тренинг, тренинг личностного роста, личность, тренинг «Жизнеконструирования личности».

TRAININGS OF PERSONALITY ADVANCE AS RESOURCE DEVELOPMENT OF PERSONNEL

Abstract. The article is devoted to analysis the features of training of personality advance as a possible resource of increase of efficiency of functioning of organization and enriching of its cultural potential. Authors are examined such important constituents of the psychological training as development of group and feed-back. Special attention spared to the analysis of those signs of swindlers from psychology, that offer measures with doubtful for the participants of group consequences. Presented training of «Lifeconstruction of personality».

Keywords: socially-psychological training, training of personality advance, personality, training of « Lifeconstruction of personality».

Вступ. Сучасні практичні психологи, які працюють в різноманітних організаціях, активно використовують тренінги. Психологічний тренінг як метод активного соціально-психологічного навчання дозволяє ефективно розв'язувати завдання, пов'язані з розвитком навичок спілкування, управлінням власними емоційними станами, самопізнанням і самоприйняттям, особистісним зростанням тощо. Тренінг стає одним з найбільш ефективних способів професійного і особистісного розвитку, який все інтенсивніше проникає в різні сфери професійної діяльності, сприяє підвищенню психологічної культури суспільного життя.